

# AKAN HIDUP, AKAN MATI

---

## AKAN HIDUP, AKAN MATI

Dua Belas Hantaran dari Diam ke Bising

### KOMUNIKASI

Yang pertama berkomunikasi ialah manusia primitif tanpa pakaian. Yang pertama memberi maklumat ialah manusia primitif berpakaian, dan berkad wartawan. Tetap manusia primitif. Tiada apa yang berubah. Cuma yang pertama terpaksa bertahan hidup. Yang kedua mencari rezeki dengan menghidupkan semula mereka yang terselamat. Tiada masa di sini untuk pertengkaran atau kritikan. Saya tidak pernah mengamalkan kedua-duanya. Apa yang saya mahu buat ialah menceritakan perbezaan antropologi antara keduanya, melalui cerita. Bentuk komunikasi yang benar-benar pertama — dan di sini semua orang akan melompat dari kerusi — ialah diam. Sebelum kata. Sebelum suara. Sebelum isyarat. Sebelum lagak tubuh. Diam sentiasa mengukur kecerdasan seseorang melalui keupayaannya memproses dan memutuskan. Tidak pernah sebaliknya. Dan lelaki-lelaki itu, berhimpun bersama, terus diam. Memandang bintang. Yang abstrak. Yang dibayangkan. Sehingga, dari kejauhan, sekumpulan wanita — yakin mereka bersendirian — mula bercakap sesama mereka. Suara perlahan. Nada terkawal. Irama terkawal. Alunan yang teratur. Setiap kata diletakkan dengan cermat. Tiada apa yang diserahkan kepada nasib.

Tetapi pelajaran pertama yang ditinggalkan oleh diam kepada umat manusia bukanlah sikap berkurung ke dalam. Ia satu kaedah. Sempadan terakhir di dalam setiap ruang tempat keputusan sebenar dibuat. Dan bising di dalam diam ialah satu-satunya perkara yang tidak pernah hilang. Ia datang dari dalam.

Emosi dan kognitif. Logik dan rasional. Naluri dan afektif. Serentak. Satu-satunya yang benar-benar mampu menanganinya kekal, seperti selalu, wanita. Begitu lengkap, begitu berfungsi, sehingga mereka juga diserahkan tugas meneruskan pembiakan manusia. Untuk segala yang lain yang tidak saya sentuh di sini, saya serahkan kepada pengalaman setiap orang. Itulah bahagian terbaik tentang siapa kita. MAKLUMAT

Maklumat mengingatkan saya kepada satu permainan yang kami mainkan sewaktu kecil. Semua orang dalam bulatan. Orang pertama membisikkan satu perkataan ke telinga orang di sebelahnya. Ia bergerak menyusuri barisan melalui dua belas orang. Apa yang keluar di hujung sana selalunya satu ledakan gelak ketawa. Permainan itu boleh berjalan dengan satu perkataan atau satu ayat penuh. Beginilah yang akan berlaku. Mula dengan AKAN HIDUP. Dua belas hantaran kemudian, perkataan yang keluar di hujung sana ialah AKAN MATI. Mula dengan KAMI SEMUA TAHU DIA AKAN HIDUP. Dua belas hantaran kemudian ia kembali sebagai SEMUA ORANG TAHU DIA SUDAH MATI. PENGEBUMIAN DITETAPKAN PADA 12HB PUKUL 12:00. HA HA HA HA. Begitulah tepatnya cara saya melihat media menggerakkan maklumat hari ini. Baris pembuka yang sama pada sesuatu berita, dilaporkan berbeza oleh saluran demi saluran.

Apa yang kami sangka permainan kanak-kanak ialah kebenaran pahit sebuah industri yang tiada lagi apa-apa untuk memisahkan gerai akhbar daripada bilik berita. Akhirnya, kedua-duanya berkongsi satu benang yang sama. Kedua-duanya anak kepada asal usul primitif yang sama. Anda cuma perlu melihat cara orang berpakaian. Satu perkara terakhir, supaya tiada siapa salah faham. Saya tidak mendakwa menjadi manusia terakhir yang tinggal di bumi. Hanya yang kedua terakhir. Yang terakhir masih di hujung barisan, membisik

ke telinga seseorang. Selamat membaca.

Ferdinando

2026 Ferdinando Frega — Hak Cipta Terpelihara. Gillette Audio —  
Pendaftaran Hak Cipta A.S. Dalam Proses.

---

Ferdinando Frega — BLADEFREGA · GilletteNarrative · [gillettenarrative.com/gillettevaticano/](http://gillettenarrative.com/gillettevaticano/)